

Betaler forældrene, stedforældrene eller bedsteforældrene en del af lejen, f.eks. $\frac{1}{3}$, er det alene $\frac{2}{3}$ af værdien af friboligen, som ikke skal medregnes eller kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Det beløb, som ikke medregnes eller fradrages ved indkomstopgørelsen, foreslås højst at kunne udgøre et grundbeløb på 22.600 kr. Efter regulering efter personskattelovens § 20 svarer dette til den gennemsnitlige årlige husleje på landsplan i 1992 for en lejlighed på 70 m², der er på 26.200 kr.

3. Friboligen skal være stillet til rådighed for forældre, stedforældre eller bedsteforældre til den skattepligtige eller dennes ægtefælle. Med ægtefælle ligestilles den skattepligtiges samlever gennem de sidste to år inden friboligen stilles til rådighed. Det er en betingelse, at én af forældrene, stedforældrene eller bedsteforældrene er fyldt 67 år i det pågældende indkomstår.

Hvor friboligen bebos af f.eks. forældre til den skattepligtiges ægtefælle eller samlever, bringes den skattemæssige ordning ikke til ophør, fordi denne skattepligtige bliver skilt, eller fordi dennes ægtefælle eller samlever dør. Ordningen ophører heller ikke, fordi den ene af forældrene, stedforældrene eller bedsteforældrene dør.

4. Den skattepligtige indkomst for de personer, der modtager friboligen, foreslås ikke at kunne overstige et grundbeløb på 172.500 kr., hvilket reguleret efter personskattelovens § 20 svarer til 200.000 kr. i 1992.

Indkomstgrænsen foreslås for at mindske muligheden for skattetækning, der kan bestå i, at børn køber eller lejer en fribolig til forældrene og får fradrag herfor, samtidig med, at forældrene yder børne-gaver. Selv om gaverne er afgiftspligtige ville progressionen i en senere arveafgift i så fald blive brudt.

5. Der findes ikke tilgængelige oplysninger, der gør det muligt at skønne over forslagets provenumæssige konsekvenser. For hver 100 personer, der benytter de foreslåede regler, skønnes provenutabet at andrage i størrelsesordenen 1 mill. kr. Heraf vedrører godt halvdelen kommunerne. Finansårsvirkningen vil ligeledes være et provenutab på ca. 1 mill. kr. pr. 100 personer, der omfattes af regelsættet.

6. Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.